

[Svend Jørgensen.]

for 1948—49. De ligger fra 4 061 Kr. som den laveste til 6 740 Kr. som den højeste; Gennemsnittet ligger paa 5 470 Kr. efter Fradrag af betalte Skatter og Forsikringer og efter Fradrag ved Nedsættelse paa Grund af Hustruens Indkomst, f. Eks. ved Røearbejde. Fortegnelsen over disse Landarbejderindtægter ligger til det ærede Medlems Disposition, saafremt det ærede Medlem skulde ønske at se lidt nærmere paa disse Tal. Til Sammenligning skal jeg anføre, at Gennemsnitsindtægten i samme Kommune for Statshusmænd ogsaa ligger omkring ved 5 500 Kr. og for mindre Husmænd omkring ved 4 500 Kr. Det er Folk, som ogsaa er Røearbejdere, og som altsaa efter det kommunistiske Forslag skulde være med til at betale en eventuel Arbejderbeskyttelse, skønt de ikke selv kan nyde godt af denne Beskyttelse, og skønt de ikke har større, maaske endda mindre Indtægter end de Arbejdere, der ønskes Beskyttelse for.

Endelig skal jeg om dette Forhold bare tilføje, at jeg finder det rimeligt, at hele dette Spørgsmaal indgaar i den almindelige Drøftelse af den Arbejderbeskyttelseslovgivning, hvis Fremsættelse i Rigsdagen er bebudet, i Stedet for at man nu, som det er sket fra kommunistisk Side, foreslaar en Særlov paa dette Omraade for de sukkerroedyrkende Egne, for det vil det i Virkeligheden blive, hvis man gennemfører det kommunistiske Forslag.

Sluttelig skal jeg sige, at Det radikale Venstre afviser Tanken om en Socialisering af Sukkerproduktionen, hvad enten denne som foreslaaet af det kommunistiske Parti tænkes gennemført i Oktober 1948 eller senere.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Krag): Til de Udtalelser, der er fremsat, har jeg ikke mange Bemærkninger at knytte. For det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersens Vedkommende var det kun de gamle Paastande, som det ærede Medlem adskillige Gange før har faaet Svar paa, som vi nu fik en Gang til. De blev fremsat under første Behandling, og da svarede jeg paa dem. De blev fremsat i Udvalget, da svarede jeg ogsaa paa dem, de har yderligere faaet Svar i Dag af det ærede Medlem Hr. Poul Hansen (Kalundborg), men ikke desto mindre bliver de fremført paa ny.

Er det stærke saglige Motiver, der tvinger det ærede Medlem til Gang paa Gang at fremsætte de samme Betragtninger, som tidligere har faaet fyldestgørende Svar? Det maa man haabe, det er. Muligvis er

det ogsaa Omsorg for at skaffe en Overskrift til det kendte Blad, der, som omtalt, trykkes her i Landet. De Spørgsmaal, der allerede er besvaret, er Spørgsmaal om Sukkerfabrikkernes Udbytte, om Statens Forhold til Sukkerfabrikkerne og om Arbejderforholdene i Roemarkerne. Alle disse Problemer er der givet udtømmende Svar paa. Spørgsmaalet om Sukkerfabrikkernes Udbyttebetaling vil blive behandlet i det permanente Sukkerudvalg, det samme gælder Spørgsmaalet om Statens Forhold til Sukkerfabrikkerne og til Sukkerproduktionen, og ingen af disse Problemers Behandling er foregrebet ved den Lov, vi nu har til anden Behandling.

Det ærede Medlem mente, at det maatte være min Pligt straks at udarbejde et Lovforslag, hvorefter Sukkerfabrikkerne skulde blive folkedemokratisk Ejendom. Det ærede Medlem ved, at jeg hertil under første Behandling svarede, at et saadant Forslag kunde ikke gennemføres. Det ærede Medlem siger, at det er ikke prøvet. Hvad er det, det ærede Medlem mener ikke er prøvet? Efter de Udtalelser, der er faldet her fra Det radikale Venstres Side, ved vi, at Det radikale Venstre ikke vil stemme for et saadant Forslag. Hvad er det for en Metode til at skaffe et saadant Forslag gennemført her i Tinget, der ikke er prøvet? Hvad er det for Sindelagsændringer — og i hvilke Grupper — der skulde være sket, saa det skulde være gennemførligt? Maa vi faa en saglig og klar Besked om den parlamentariske Gennemførlighed af et saadant Forslag? Jeg haaber og tror paa, at det udelukkende er en parlamentarisk Gennemførlighed, det ærede Medlem har tænkt paa. Jeg føler mig efter de Omstændigheder, i hvilke Sagen befinder sig, i den allerbedste Overensstemmelse med Programmet „Fremtidens Danmark“, som det ærede Medlem gjorde mit Parti den Ære at citere.

Med Hensyn til Saftroerne synes det ærede Medlems Standpunkt jo at glide. Nu ønsker man ikke længere denne Produktion standset, man ønsker den begrænset. Hvis man følger det ærede Medlems Forslag, vil den blive saa stærkt begrænset, at den i Realiteten falder bort, og det betyder igen, at de danske Forbrugere maa undvære Sukkervarer, Is, Vin, Likører, Mineralvande og Marmelade i meget stor Udstrækning, samtidig med at de Virksomheder, der fremstiller disse Produkter, kommer i Vanskeligheder, med den Følge, at de Arbejdere, der er beskæftiget der, ligeledes kommer i Vanskeligheder.

Jeg indrømmer, som jeg har indrømmet